

Zmarła Lidia Pazio

#Lotnictwo cywilne #Ludzie #Obrona terytorialna #Pożegnania 16 marca 2022

Lidia Pazio (z d. Mielczarek) urodziła się 6 lutego 1933 w Łodzi. Szkolenie lotnicze rozpoczęła w 1951, a już w następnym roku ukończyła kurs instruktorski w Jeżowie Sudeckim. Prowadził go Andrzej Pazio, instruktor szybowcowy, autor kilku książek i jej przyszły mąż. W 1953 rozpoczęła szkolenie na samolotach, zdobyła licencję turystyczną, a po dalszych szkoleniach w 1960 uzyskała 1. klasę pilota sportowego i uprawnienia instruktora samolotowego. Wkrótce zdobyła kolejne uprawnienia do lotów na samolotach wielosilnikowych, według przyrządów i agrolotniczych.

Lidia Pazio w kabinie An-2 podczas lotu do Afryki / Zdjęcie: via Lesław Karst

16 listopada 1965 podczas lotu na falę z Mariolą Ruszczyńską na szybowcu Bocian ustanowiła rekordy Polski: wysokości absolutnej 8350 m oraz przewyższenia 7210 m. Rekord ten został pobity dopiero w 1987 przez Elżbietę Urbanowicz.

Podjęła pracę zawodową w lotnictwie sportowym, początkowo jako instruktor w szkołach szybowcowych Żar i Jeżów Sudecki, jako instruktor samolotowy i kierownik wyszkolenia w Aeroklubie Warszawskim. Do 1974 zrealizowała bardzo szeroki zakres szkolenia w lotach żaglowych, termicznych, przelotach, akrobacji i grupowych. Szkoliła grupy lotniczego przysposobienia wojskowego i oficerów lotnictwa (w tym generałów Mirosława Hermaszewskiego i Romana Harmozę). Była uczestniczką wielu krajowych i międzynarodowych zawodów szybowcowych i samolotowych oraz mistrzostw Polski. Brała udział jako pilot w Polsce i zagranicą w różnych pokazach lotniczych jako prowadząca w zespołach akrobacyjnych.

W 1974 rozpoczęła pracę w Zakładzie Usług Agrolotniczych PZL Warszawa Okęcie. Była instruktorem w szkole pilotów agrolotniczych w Kętrzynie. Wykonywała loty dla rolnictwa i przeciwpożarowe. Pełniła obowiązki kierownika leśnych baz pożarowych i

okresowo pełniła obowiązki szefa pilotów ZUA. Prowadziła też szkolenie doskonalące pilotów w lotach grupowych i IFR.

Wielokrotnie latała jako lider grupy samolotów przelatujących do Afryki i s powrotem. Przeleciała 23 razy Morze Śródziemne i 9 nad Saharą. Na kontraktach zagranicznych pełniła obowiązki kierownika kilku baz roboczych w Sudanie, Tunezji czy NRD. Na emeryturę przeszła w 1991. Jej nalot ogólny to 8370 h na 23 typach szybowców i 23 typach samolotów, w tym 2800 h jako instruktor.

Po przejściu na emeryturę Lidia Pazio w dalszym ciągu prowadziła wykłady i zajęcia metodyczne na kursach dla kandydatów dla instruktorów w kilku Aeroklubach regionalnych. W l. 1991-95 wykonywała społecznie obowiązki instruktora w Górskiej Szkole Szybowcowej Żar k Żywca, gdzie m. in. prowadziła loty szkolne z kandydatami na instruktorów i w nauce pilotażu wg przyrządów oraz szkolenie w lotach żaglowych, termicznych, zboczowych i falowych. Przez 33 lata była członkiem Warszawskiego Klubu Seniorów Lotnictwa, uczestnicząc we wszystkich uroczystościach klubowych i organizacji imprez wewnętrznych.

Lidia Pazio została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi (14 września 1967), Srebrną, Złotą i Diamentową Odznaką Szybowcową (1962), odznaką Mistrz Sportu (1962), Brązowym i Srebrnym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju (1966, 1969) i Medalem Za Zasługi dla Aeroklubu (1972). W 2011 otrzymała *Błękitne Skrzydła*, a w 2019 – wraz z mężem Andrzejem – Wyróżnienie Honorowe im. Dedala ([Zmarł Andrzej Pazio](#) , 2022-02-06).

Pogrzeb Lidii Pazio odbędzie się 16 marca o godz. 13:30 na cmentarzu Północnym (Wólka Węglowa) w domu pogrzebowym, sala B.

Powiązane wiadomości

[Zmarła Lidia Pazio \(2022-03-16\)](#)

[Zmarł Andrzej Pazio \(2022-02-06\)](#)
